

ikke for at genere, det er bare et godt råd – at vi tror, det er klogest at vente til efter valget. Så er vi til gengæld også parate dagen efter. Men også det er færingernes beslutning alene; jeg siger det blot for at undgå misforståelser.

Til hr. Óli Breckmann, som talte om forældelsesfristen, vil jeg bare sige det enkle, som jeg også har haft lejlighed til tidligere at nævne for hr. Jóannes Eidesgaard, at fristen ikke skal sætte sig i vejen for, at vi når fornuftige forhandlingsløsninger. På den ene eller på den anden måde vil regeringen gøre alt for, at der sker en fornuftig fristforlængelse, således at vi kan forhandle, uden at vi stresses af en bestemt dato. Datoer skal ikke skille os for at nå en løsning. Jeg kan nævne, at jeg allerede har bedt justitsministeren om at tage drøftelser med de involverede parter, og det gøres der, kan jeg sige, ihærdige forsøg på i løbet af ganske, ganske få dage.

Må jeg med disse ord til vore to færøske kolleger udtrykke ønsket om, at vi kan finde en formel i fremtiden, som gør det muligt for os at fungere rigtig godt sammen. Jeg taler ikke om de overordnede politiske temaer mellem Færøerne og Danmark, som jeg tror vi finder løsninger for, men jeg taler om samarbejdets form her i Folketinget. Jeg håber som sagt, at vi finder den på en måde, som begge folk, både den danske befolkning, som har sammensat dette Folketing, og den færøske, som erklære sig helt og fuldt tilfreds med, og som kan foregå på en måde, begge parter kan respektere.

Hvis jeg så må bevæge mig til mine kolleger i øvrigt i det danske Folketing, vil jeg for det første – hvad der ikke kan overraske nogen – komplimentere hr. Jacob Buksti for et glimrende indlæg. Hr. Jacob Buksti præciserede med velkendt skarphed og analytisk kraft det danske folks klare valg mellem de to veje, der kunne tegne sig for det danske samfund. Det var en klog analyse og konklusionerne ligeså.

Det, befolkningen jo sagde til os, var: Brug nu den fremgang, I har, med klogskab, brug den med omtanke, fasthold den klare økonomiske kurs, sørg for at gælden kommer ned og kvaliteten op, og det er faktisk det, vi er i fuld sving med.

Hr. Jørgen Estrup var lidt betænkelig ved hr. Anders Fogh Rasmussens ideologi eller rettere forsvundne ideologi. Jeg kom til at tænke på hr. Groucho Marx, altså ikke Karl, men Groucho Marx, som engang for mange år siden har sagt de berømte ord – de er ganske vist på uden-

landsk, men det er vel tilladt at citere på udenlandsk her? Det er det – og jeg tror egentlig, det var det, hr. Jørgen Estrup tænkte på. Groucho Marx siger følgende: »These are my principles. If you don't like them, I've got others«, eller oversat til godt dansk: Her er mine principper. Kan I ikke lide dem, så har jeg såmænd nogle andre at byde på.

Det var vel det, hr. Jørgen Estrup var inde på i sit indlæg. Jeg husker, at hr. Anders Fogh Rasmussen engang har sagt: Du skal kendes ved dit standpunkt. Slå din hjelm op, hold klar tale og lad os så bagefter mødes og forhandle om løsninger. Jeg blev ligesom hr. Jørgen Estrup en lille smule bekymret, for jeg kunne ikke helt øjne, hvad det var for principper, det skulle bero på. Det finder vi jo som sagt nok ud af.

Hr. Jørgen Estrup var ligesom hr. Jacob Buksti optaget af regeringens hovedstrategi, men understregede også samarbejdets kunst og samarbejdets ønske.

Der var én ting, som både hr. Jacob Buksti og hr. Jørgen Estrup reagerede på, og det var den megen kritik, der var af regeringen, fordi regeringsgrundlaget ikke var præcist nok; man fik nærmest indtryk af undervejs igennem debatten i dag, at det skulle have været på sådan det meste af en årgang af Folketingstidende.

Må jeg minde om, at det første regeringsgrundlag, vi kender fra nyere tid, kom den 14. maj 1929, og det blev forelagt af den daværende Stauning-Munch-regering, hvor statsminister Thorvald Stauning præsenterer det første regeringsgrundlag skrevet på forhånd og præsenteret her i Folketinget. Det er et meget klogt regeringsgrundlag. Det er ikke så omfattende. Det fylder faktisk halvanden side, men er ret klogt.

Så gik der mange år, mange år, indtil vi nåede frem til omkring den 25. januar 1993, dér kom det næste regeringsgrundlag. Siden er der kommet to andre, og vi står i dag med et fortræffeligt regeringsgrundlag, der hedder »Godt på vej – Danmark i det 21. århundrede«. Jeg siger det, fordi regeringerne siden januar 1993 i virkeligheden har gjort det, der ikke er gjort siden 1929: præsenteret et grundlag for, hvad er det for et arbejde, vi nu går i gang med.

Det er blevet mere og mere omfattende, og jeg synes, at det skal siges i dag, at vi takket være dette grundlag kan få en betydelig mere konkret debat, end vi normalt har haft i tidligere sæsoner under tidligere regeringer i starten af en regeringsperiode. Derfor er jeg lidt ked af